

KOPIA

Sąd Apelacyjny w Warszawie
VI Wydział Cywilny
Pl. Krasińskich 2/4/6
00-207 Warszawa

Komarnicka Korpalski
Kancelaria Prawna sp. j.
ul. Ślaska 20
60-614 Poznań

poznan@law24.pl
telefon +48 61 8434 030
faks +48 61 8434 029

listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru

Poznań, 07.09.2017

Powodowie: Krzysztof Oppenheim
Renata Oppenheim

reprezentowani przez
r. pr. Mariusza Korpalskiego

adres do doręczeń:
Komarnicka Korpalski Kancelaria Prawna sp.j.
ul. Ślaska 20, 60-614 Poznań

Pozwany: Bank Zachodni WBK S.A.
ul. Rynek 9/11, 50-950 Wrocław

reprezentowany przez adw. Sergiusza Nikołajewa

adres do doręczeń:
BZWBK SA ORKIZA
pl. Andersa 5, 61-894 Poznań

SĄD APELACYJNY w WARSZAWIE		Godz. 0309	305
Biuro Obsługi Interesantów			
OTRZYMANO		Dnia	2017 -09- 08
Nr			

sygn. akt: VI ACa 841/16

Pismo podsumowujące powodów

Działając w imieniu i na rzecz powodów, pełnomocnictwo w aktach sprawy, podtrzymując zarzuty apelacji w pełnym zakresie, niniejszym uzupełniam stanowisko powodów jak niżej oraz w załączeniu.

Wnoszę o zezwolenie na przyjęcie niniejszego pisma przygotowawczego w trybie art. 207 § 3 k.p.c. Potrzeba złożenia pisma przygotowawczego, wynika z potrzeby podsumowania tez powoda przed rozprawą przewidzianą na 20.09.2017. Z uwagi na brak wniosków dowodowych oraz syntetyczność treści pisma, pozytywne załatwienie przedmiotowego wniosku nie wywoła zwłoki w rozpoznaniu sprawy.

Do zarzutu 1. Typowość przedłużania umowy kredytu obrotowego na tle powinności restrukturyzacji każdego kredytu.

Z natury kredytu odnawialnego wynika założenie przedłużania go aneksami (art. 353¹ k.c. w związku z art. 56 k.c., II CSK 407/07).

Każda umowa kredytu, również kredytu odnawialnego, kończy swój byt w chwili całkowitej spłaty kredytu.

Nie można więc mówić, że umowa kredytu odnawialnego to po prostu umowa zawarta na czas oznaczony, po upływie którego dezaktualizują się powinności banku, wynikające z oczekiwania co do fachowości. Ale pomijając nawet zasady sztuki bankowej, zasady

uczciwości i lojalności kontraktowej wymagają rozważenia przez bank wszelkich skutków nieprzedłużenia kredytowania w formie linii kredytowej.

Zawierając umowę kredytu odnawialnego bank w istocie zobowiązuje się wobec klienta do przedłużania jej tak długo, jak będzie to leżało w obopólnym interesie.

Tak zawartej umowy należało dotrzymać. Bank w sposób w pełni świadomy, mając, z racji olbrzymiej przewagi finansowej i negocjacyjnej nad powodami decydujący wpływ na treść umowy kredytowej (i aneksów do niej) doprowadził do sytuacji, w której zawarto aneksy nr 2 i 3, przewidujące warunki spłaty z góry niemożliwe do spełnienia, biorąc pod uwagę sytuację finansową (płynność) powodów. Z tego względu to pozwany bank w istocie nie dotrzymał warunków umowy kredytowej.

Założenie, że umowa kredytu odnawialnego nie kreuje żadnej powinności banku co do przedłużenia stosunku umownego jest nie do pogodzenia z postulatem poszukiwania równowagi kontraktowej, a więc jest to założenie fałszywe. Zasada równorzędności stron umowy wymaga równomiernego rozkładania uprawnień i obowiązków między stronami przez wzgląd na szacunek do partnera, zaufanie do jego uczciwości i fachowości. W przypadku przedłużania kredytu obrotowego chodzi o zwiększanie przez bank, prawdopodobieństwa spłaty całego zadłużenia kredytowego powiększonego o odsetki i prowizje stanowiące uczciwie umówiony zysk banku. Podtyp umowy kredytu jakim jest umowa kredytu obrotowego zakłada taką powinność banku nawet niezależnie od powinności restrukturyzacji zadłużenia klienta, formułowanej dla wszelkich zobowiązań klienta banku.

Z drugiej strony, oceniając przedmiotową sprawę na gruncie powinności restrukturyzacyjnych banku trzeba mieć na uwadze, że proces restrukturyzacji kredytu nie może być pretekstem do zwiększania kosztów kredytu, czyli zysku banku. Restrukturyzacja ma służyć zwiększeniu prawdopodobieństwa spłaty zadłużenia i jest podejmowana w trakcie trwania stosunku umownego, a nie przed jego zawiązaniem.

Zasadniczo różna jest sytuacja klienta, który podpisuje umowę kredytową mając trudną sytuację finansową od sytuacji klienta, który w trudności popadł w trakcie trwania umowy kredytowej. W pierwszej sytuacji bank zakłada z góry wysokie ryzyko kredytowe, które rekompensuje wysokimi opłatami. W drugiej sytuacji bank zakłada standardowe ryzyko kredytowe, które dopiero w trakcie trwania umowy ulega zwiększeniu; odpowiedzią na taką sytuację musi być maksymalizacja szans na spłatę kredytu, a nie maksymalizacja opłat dla zbilansowania ryzyka kredytowego. W drugiej sytuacji bank pomylił się pierwotnie w ocenie ryzyka kredytowego; nie powinien więc skutków tej pomyłki przerzucać na klienta; powinien z kolei zakładać, że może pomylić się drugi raz.

O istnieniu wyżej opisanego obowiązku restrukturyzacji świadczy nie tylko wskazane w apelacji orzecznictwo SN (m.in. wyr. IV CR 195/87, IV CKN 1402/00), ale i:

- wprowadzenie do systemu prawa w roku 2015 obowiązku podjęcia próby restrukturyzacji każdego kredytu w **art. 75c pr. bank.** (nie tylko kredytu obrotowego, niezabezpieczonego i dobrze rokującego w dłuższej perspektywie),
- złożenie przez świadka Genowefę Brzozowską „propozycji restrukturyzacji” kredytu przy założeniu udzielenia zabezpieczenia na nieobciążonej nieruchomości w sytuacji, w

której ani świadek, ani tym bardziej pozwany nie wskazał, że powód mógł, czy chociażby deklarował, takiego zabezpieczenia udzielić, co wprawdzie czyniło całą propozycję fikcyjną, ale wskazywało na świadomość wśród pracowników banku na istnienie takiego obowiązku,

- wypowiedź prasowa pracownika pozwanego Bogusława Brudło, którego przesłuchaniu pozwany się sprzeciwiał, a który potwierdził istnienia praktyki restrukturyzacji kredytów również przez pozwany bank.

Świadome działanie na szkodę własną i klienta jest bezprawne jeżeli chodzi o odmowę przedłużenia finansowania na uprzednio umówionych warunkach (art. 354, 355 w zw. z art. 471 ewentualnie art. 415 k.c.).

Do zarzutu 2. Zawarcie aneksów w wyniku nadużycia uzależnienia finansowego kredytobiorcy od kredytodawcy.

Pozwany bank odmówił przedłużenia na warunkach wcześniej uzgodnionych niezabezpieczonego kredytu obrotowego. Uczynił tak mimo wielokrotnych, wyraźnych wskazań, że z przyczyn od klienta niezależnych spłata całości kredytu w terminie zapadalności okazała się niemożliwa oraz że jest to możliwe w perspektywie dłuższej - kilkuletniej. Tym samym, przedłużenie kredytowania na warunkach niemożliwych do spełnienia przez powodów oznaczało zwiększenie ryzyka kredytowego banku z jednej strony oraz wywołało ryzyko niewypłacalności klienta z drugiej strony.

W konsekwencji bank pogarszał własną płynność finansową, a tym samym, w skali makro, narażał na ryzyko interesy deponentów, do których chronienia zobowiązany jest ustawowo (**art. 2 w związku z art. 8 pr. bank.**).

Działanie, świadomie, na szkodę własną i klienta jest nie do pogodzenia z założeniem rozsądnego działania uczestników obrotu prawnego, a tym samym nie do pogodzenia z dobrymi obyczajami w zakresie wymuszania zawarcia aneksów na warunkach finansowych uniemożliwiających spłatę kredytu (art. 354, 355 w zw. z art. 353¹ i 58 § 2 k.c.).

W załączeniu przedstawiam także pismo powodów, stanowiące podsumowanie niniejszego postępowania.

Niniejszym potwierdzam nadanie odpisu pisma pełnomocnikowi pozwanego.

Mariusz Korpalski
radca prawny

Załączniki:

- pismo powodów - uzupełnienie pisma pełnomocnika,
- dowód nadania pisma pełnomocnikowi strony pozwanej.